

آینده پژوهی، مفاهیم و روشها

* حجت‌الله مرادی پور
مهدی نوروزیان

اقتصادی، دستیابی بیشترین تعداد افراد کشورها به وسائل ارتباطی و اطلاعاتی جدید، تأثیر روزافزون علم و فن‌شناسی در شکل‌گیری آینده، پدید آمدن مسائل عظیم چند بعدی با وجود گوناگون علمی، اقتصادی، فن‌شناسی، سیاسی، فرهنگی و اجتماعی که تشریک مساعی کشورهای متعددی را می‌طلبد، نقش محوری دانش و پژوهش برخی از مهمترین مشخصه‌های نگاه به آینده است. موارد یاد شده و صدھا عامل دیگر توجه همگان را معطوف به آینده شناسی می‌نماید.^[۱]

دولتها، سازمانها و ملتها باید تغییر و آینده را بهتر و بیشتر درک نمایند چرا که ما همگان در آینده‌ای زندگی و کار خواهیم نمود که متفاوت از امروز خواهد بود. وقتی ملل به درک درست از تغییرات دست یابند و فرصت‌های بیشتری برای زندگی و تأثیر مثبت بر روی آینده بدست خواهد آمد. انسانها به طور ذاتی و فطری تعامل به درک و شناخت آینده دارند. نگرانی انسان از آینده‌ای نامعلوم و همراه با ویژگی‌های خاص خود، ضرورت شناخت آینده و برنامه‌ریزی برای نحوه برخورد با آن را ایجاب می‌نماید. پیش‌بینی اتفاقات آتی به بهره‌برداری صحیح و کامل از فرصتها کمک می‌کند. عصر کنونی که دوره علم و فناوری

شناخت و درک هرچه بیشتر آینده و ناشناخته‌هایی که فراروی انسان‌ها و جوامع بشری قرار دارد از اهمیت بالایی برخوردار است. این شناخت به ما کمک می‌نماید که از خطر رویارویی با ناشناخته‌ها دوری ننماییم. همچنین آینده‌شناسی این امکان را به انسانها می‌دهد که یک قدم بیشتر از حال گام بردارند. اطلاع نسبی از آنچه که ممکن است در آینده اتفاق افتاد و موقع آن محتمل است، ضروری به نظر می‌رسد. این شناخت به برنامه‌ریزان و دانشمندان کمک می‌نماید تا در حرصه‌های مختلف با اطمینان خاطر برنامه‌ریزی نمایند. در این مقاله سعی شده است که ضمن معرفی آینده‌شناسی و اهمیت آن، روش‌هایی که تاکنون در این زمینه علمی مورد استفاده قرار گرفته است معرفی شود.

کلید واژه

آینده شناسی، آینده‌پژوهی، بصری‌سازی، پس‌نگری، آینده‌شناسی.

مقدمه

تغییرات در جهان امروز ناشی از تغییرات علم و فناوری است، این تغییرات در تمامی محورهای زندگی ما اثر مستقیم و یا غیرمستقیم دارد. پایان جنگ سرد، تغییر در مرزهای سیاسی و

* دانشجویی کارشناسی ارشد برنامه ریزی، رفاه اجتماعی
تلفن: ۰۲۱-۸۸۹۰۳۴۴۰
نمبر: ۰۲۱-۸۸۹۰۱۰۱۷

راهبردی^۱ بهره‌مند نیست. براین اساس آینده علت وجودی حال و گذشته است و راهی است برای همگان تا کنترل آینده خویش را به دست گیرند. به عبارت دیگر هدف تفکر برایه چشم‌انداز روش ساختن گزینش‌های حال و گذشته در پرتو آینده‌های ممکن است^[۴] علیرغم وجود اختلافات ناچیز در همه تعاریف ارائه شده می‌توان گفت آینده شناسی یا آینده پژوهی تلاشی است جامع در جهت شناخت و مطالعه آینده.

است و بی‌شک قدر تمدنترین ابزار برای تغییر و دگرگونی در جامعه است. لذا توجه به سیاستهای علم و فناوری که به طور نزدیکی با برنامه‌ریزی برای آینده در ارتباط است، اهمیت بیشتر موضوع را نمایان می‌سازد.

تعاریف آینده شناسی

تعاریف متعدد و گوناگونی از مفهوم آینده شناسی ارائه گردیده است.

در یک تعبیر کلی و با استفاده از برخی روش‌های توصیفی یا تجویزی می‌توان گفت: «آینده شناسی عبارت است از تلاش برای درک آنچه که در آینده می‌تواند روی دهد و یا باید روی دهد»^[۲] و یا بنا به تعریف دیگر، آینده شناسی فرآیندی است که به پیش‌بینی چندین رویداد محتمل در آینده می‌پردازد.

اهداف و کاربردهای مطالعات آینده شناسی

برای مطالعات آینده شناسی اهداف و کاربردهای متنوعی بیان شده است که به اختصار به برخی از آنها اشاره می‌شود.

۱- شناخت و درک صحیح از مسائل نوظهور و جدید و نحوه برخورد و یا مقابله با آنها

۲- انجام برنامه‌ریزی بلندمدت و کوتاه مدت و پیشگیری از نتایج زیانبار رویدادهای پیش‌بینی نشده^[۵].

۳- تهیه و تنظیم قواعدی برای تحولاتی که در آینده اتفاق می‌افتد و بر اساس آینده شناسی قابل پیش‌بینی هستند.

۴- مطالعه و تحقیق درخصوص رشد فناوری در آینده و بهره‌گیری از آنها به منظور دستیابی به مرزهای دانش و هدایت این دانش در جهت انجام تحقیقات بنیادی.

۵- جهت دهنی فناوری‌های آینده به منظور دستیابی به اهداف ملی و کلان کشور.

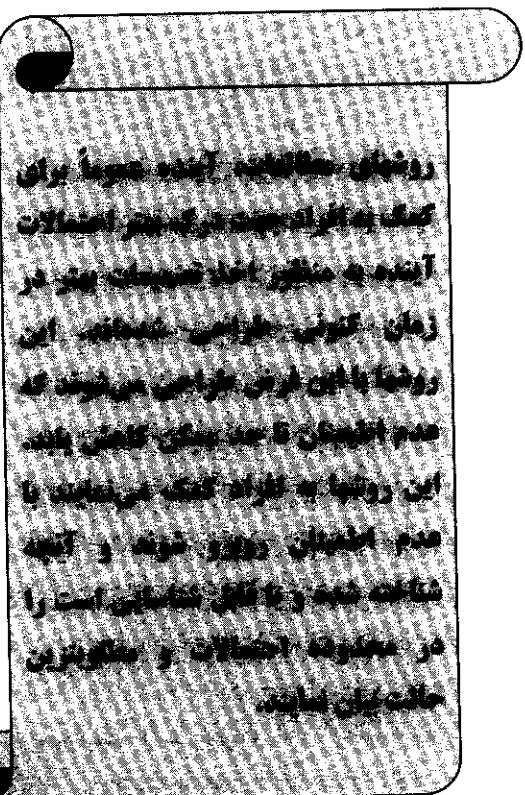
۶- پرهیز از گام نهادن در محیط پرخطر و ناشناخته آینده.

۷- تقویت ملتها برای انتخاب و انجام پذیرفتن مسئولیت در حال حاضر برای خلق آینده. در این خصوص باید افراد دریابند که آنها در حال ایجاد آینده‌ای می‌باشند که در آن زندگی و کار می‌کنند.

۸- پذیرش و درک اهمیت ایده‌ها، ارزشها و نگرش‌های مثبت گذشته و حال در خلق و ایجاد آینده در جهان برتر.

۹- ایجاد آینده‌ای برتر و مطلوب که احتمال وقوع آن بیشتر است.

۱۰- پدیدآوردن نگرشی سیستماتیک و منظم و منطقی به تحولات آتی که در زندگی انسانها اثر مستقیم دارد^[۶].

یکی از نظریه‌پردازان آینده شناسی را به طور خلاصه شناخت آینده با مطالعه آینده‌های ممکن و مطلوب یک جامعه تعریف می‌نماید^[۳]. برخی دیگر از دانشمندان از اصلاح چشم‌انداز

باید بین نقطه شروع تا پایان طی شود محاسبه می‌گردد. همچنین می‌توان تمامی این مسیر را محاسبه نمود و مسیر بحرانی را نیز تعیین کرد. بین هر دو واقعه در طول هر مسیر تعداد نیروی انسانی مورد نیاز، بودجه و زمان و سایر ابزار قابل محاسبه و برآورد است [V].

۲- درک مستقیم^۴

درک مستقیم یک تجربه مغزی صحیح و درک ناگهانی یک واقعیت است از الگوها و روابط بین اشیایی که توسط یک فرد درک شده است. درک مستقیم عبارت است از راهی برای اطلاع از حس ششم و رای پنج حس دیگر.

۳- برنامه‌ریزی کوتاه مدت، میان مدت و بلند مدت^۵

آینده شناسان با نگاهی به آینده می‌توانند دوزه‌های زمانی متفاوتی برای تعبیر آینده قائل شوند.

۴- تدوین سناریوها^۶

آینده شناسان معمول دو یا چند سناریو یا متن متفاوت در مورد آینده که امکان احتمال یا وقوع آن بیشتر است تدوین می‌نمایند. آنها براین باورند که آینده‌های متفاوتی احتمال وقوع دارند.

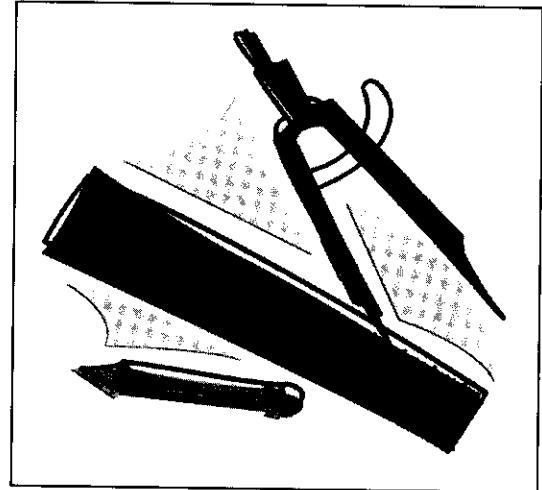
۵- روش تجزیه و تحلیل تأثیر متقابل

در این روش نحوه اثربداری و فرصتها از یک فرصت به وضعیت دیگر و از یک متغیر به متغیر دیگر تدوین می‌شود. براین اساس جدولی از تمامی ترکیب‌های ممکن برای هر متغیر و هر فرصت تدوین می‌شود و نشان می‌دهد که چه ترکیبی امکان تغییر بیشتری در آینده دارد.

۶- شبیه سازی^۷

این روش تلاشی است برای اتخاذ متغیرهای خاص از «واقعیت» در برخی محدوده‌ها و خلق یک مدل رایانه‌ای که در آن آینده پژوه می‌تواند نحوه تقابل این متغیرها را با یکدیگر در گذر زمان مشاهده کند.

رایانه‌ها یا افراد یا هر دو می‌توانند در این امر مشارکت نمایند. به کمک رایانه‌ها انسانها می‌توانند بازی را با حدس و گمان به پیش‌بینند و فرصتهای اصلی ایجاد کرده و عواقب آن را دنبال کنند.

روشهای آینده شناسی

در سراسر تاریخ بشری انسان سعی نموده است که روش‌های پیش‌بینی آینده را از طریق کف بینی گرفته تا چشم دوختن به ستارگان ارتقاء دهد. ولی در سالهای اخیر خصوصاً از جنگ دوم تاکنون دانشمندان جامعه شناسان و محققان روشهای کمی و کیفی را جهت شناخت آینده پیشنهاد نموده‌اند. روشهای مطالعات، آینده عموماً برای کمک به افراد جهت درک بهتر احتمالات آینده به منظور اخذ تصمیمات بهتر در زمان کنونی طراحی شده‌اند. این روشهای این فرض طراحی می‌شوند که عدم اطمینان تا حد ممکن کاهش یابد. این روشهای افراد کمک می‌نمایند با عدم اطمینان روپردازی شوند و آنچه شناخته شده و یا قابل شناسایی است را در محدوده احتمالات و مطلوبترین حالت بیان نمایند.

پیش از معرفی روشهای آینده شناسی به یک نکته باید توجه نمود. یک اصل که اکثر آینده‌شناسان به آن توجه دارند آن است که جهت شناسایی اکثر مشکلات آینده نیاز به کاربرد روش‌های چندگانه جهت شناسایی مشکلات وجود دارد.

برخی از روشهای آینده شناسی عبارتند از:

۱- استفاده از روش‌های محاسباتی و ریاضی^۸

این روش اولین بار از سوی سازمان فضایی آمریکا^۹ مورد استفاده قرار گرفت. براین اساس تمامی مسیرهای متفاوت که

۷- روند تجزیه و تحلیل^۸

روند تجزیه و تحلیل شامل کاربرد هر یک از انواع روش‌های مبتنی بر داده‌های سابقه‌ای و تاریخی است. روند تجزیه و تحلیل شامل فرآیندهای متعددی است. یک فرآیند از تعیین یک روند در حال ظهور که عبارت است از شناسایی تغییری در جهان پیرامون ما حکایت می‌نماید. براین اساس با شناخت فرآیندها می‌توان آینده شناسی نمود.

۸- روند پیش‌بینی^۹

روند پیش‌بینی عبارت است از آینده‌نگری اجزای هدفمند روند تجزیه و تحلیل پیش‌بینی اساساً شامل اخذ اطلاعات و سوابق تاریخی است متناسب با منحنی اطلاعات موجود امتداد این منحنی در آینده، روند پیش‌بینی فرض می‌کند که همه چیز در آینده تغییر می‌کند به همان نحوی که در گذشته تغییر داشته‌اند. به آسانی می‌توان پیش‌بینی نمود که خط یا منحنی رو به جلو برای پیش‌بینی در زمان خاص و محل خاص در آینده معین روی می‌دهد چه خواهد بود [۸].

۹- الگوی چرخشی^{۱۰}

این الگو مشابه روند تجزیه و تحلیل است. به نظر می‌رسد پدیده‌های بسیاری به صورت چرخشی عمل می‌نمایند. چرخه تجارت بهترین مثال شناخته شده از این نوع است که در آن بازیافت روی می‌دهد. از دیگر چرخه‌های متعلق به آینده پژوهان در این خصوص می‌توان به چرخه‌های زندگی، چرخه‌های تاریخی و نسلی اشاره نمود.

۱۰- پس‌نگری^{۱۱}

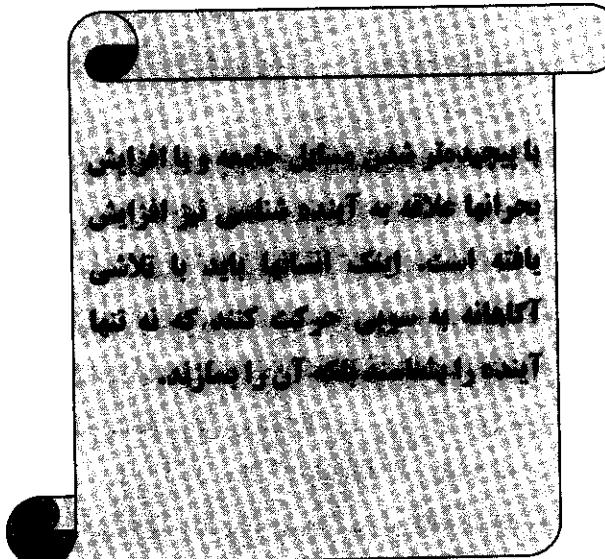
در این روش فردیک آینده مطلوب را متصور شده و پس برای تعیین مقیاسهایی که برای رسیدن چنین آینده‌ای نیاز دارد می‌کوشد. بنابراین پس‌نگری عبارت است از ملاحظه آینده مطلوب قابل ایجاد نه آینده‌ای که احتمال وقوع دارد. پس‌نگری چند مرحله دارد که عبارتند از تعیین اهداف، شرح سیستم فعلی، تعیین متغیرهای خارجی، تجزیه و تحلیل، بررسی نتایج و اثرات. نتیجه نهایی یک مطالعه پس‌نگری عبارت خواهد بود از

تصاویر مختلف از آینده که به کمک تجزیه و تحلیل احتمالات و عواقب به دست می‌آید.

۱۱- بصری‌سازی^{۱۲}

این روش یکی از مهمترین روش‌های مطالعه آینده است. به طور کلی یک فرآیند بصری‌سازی تلاش دارد منابع لذت و ناخوشی درگذشته و حال حاضر را شناسایی کند و فرضیات کنونی افراد را تغییر دهد.

بنابر نظر یکی از دانشمندان آینده شناسی بصری‌سازی عبارت است از فرآیند تصویرسازی از آینده تا حد امکان واقعی برای رسیدن به اهداف.

۱۲- روش پیش‌بینی فناوری^{۱۳}

یک آینده شناس صاحب فناوری عموماً عطف نظر به احتمال حدوث سریع انواع متعدد فناوری و مشخصات موجود آینده را بسته به ملاحظات اقتصادی، اجتماعی و سیاسی بررسی و پیش‌بینی می‌نماید. برای مثال یک آینده شناس صاحب فناوری ممکن است پیش‌بینی کند که محتمل است در سال ۲۰۰۵ برق از شکافت هسته‌ای بدست آید ولی شکافت حرارتی هسته واقعاً برای آن هدف، بسته به انواع ملاحظات غیر فناوری به کار

خواهد رفت. پیش بینی فناوری عبارت است از شکل متمایزی از دیگر روش‌های آینده‌شناسی. این روش تلاش متمایزی است در حیطه مطالعات آینده با مفهوم، نظام و عملکرد مختص خودش به نحوی که به عنوان روشی مستقل مفید واقع شود. یک مفهوم مهم در نظر آینده شناسان تکنولوژی مرحله ابداع است. هر پیشرفت تکنولوژیکی مراحل خاصی را طی می‌کند که هر مرحله میان یک درجه بالاتر عملی یا کاربردی است [۹].

آینده پژوهه موفق

برای آنکه یک فرد به آینده پژوهه موفق تبدیل شود چه ویژگی‌هایی لازم است. در ذیل به برخی از آنها اشاره می‌نماییم:

- یک آینده پژوه باید دارای قوه خلاقیت بسیار بالایی باشد و توانایی بالایی در ارائه تفکر نو و ایده‌های جدید داشته باشد.
- ترس نداشتن از بیان ایده‌ها و افکار نو. آینده پژوه باید از اینکه مورد تمسخر و استهزاء دیگران به سبب ارائه بیانی نو قرار می‌گیرد باک داشته باشد.

۳- آینده پژوه باید توانایی بالایی در ترکیب، اختراج و ابداع داشته باشد.

۴- آشنایی با جوامع، ملل، تمدنها و فرهنگهای مختلف کشورهای جهان.

۵- توانایی پیش‌بینی امور پیش از انجام و وقوع آنها.

۶- توانایی پذیرش و تحمل شکست‌ها و انتقادات و تلاش و اهتمام برای رفع مشکلات و انحرافات احتمالی و جبران شکست‌ها.

۷- آشنایی عمیق با علوم مختلف از جمله علوم مهندسی، ریاضی و علوم فضایی و سایبرناتیک و در کل باید صاحب معرفت عمومی باشد.

۸- شناخت جدی و فراوان از علوم جدید و نوظهور [۱۰].

منابع و مأخذ

۱- [۱] اکرمی، موسی، آینده شناسی و آینده‌نگری، فصلنامه سیاست علمی و آینده شناسی از دیرباز تاکنون مسیر پر فراز و نشیبی را طی نموده پژوهشی رهیافت، شماره ۱۶، ص ۷۴ - ۷۵.

۲- [۲] تقوی گیلانی، مهرداد، غفرانی، محمدباقر، مطالعات و روش‌های آینده‌شناسی، فصلنامه سیاست علمی و پژوهشی رهیافت، شماره ۲۲، ص ۶۷ - ۶۸.

گام نهادن به سوی آینده شناسی علمی

آنکه این روش را در جهان می‌توان به عنوان علمی نو در جهان قلمداد نمود. با پیچیده‌تر شدن مسائل جامعه و با افزایش بحرانها علاقه به آینده شناسی نیز افزایش یافته است. اینک

- 1-Strategic Perspective
- 2-PERT و CPM (Program Evolution and Review Technique and Critical)
- 3-NASA (National Aeronautics and Space Aministution)
- 4- Intuition & Intutive Forecasting
- 5- Short, Medium and Long Range Planning
- 6- Scenarios
- 7-Simultion
- 8- Trend Analysis
- 9-Trend Forecasting
- 10-Cyclical Pattern
- 11-Back Casting
- 12-Cisioning
- 13-Technological Forecasting
- 14- Future Study

سایر منابع برای مطالعه

- تالیر، الین، جاچایی و قدرت، ترجمه، شهیندخت خوارزمی، تهران، نشر سیمرغ، چاپ اول ۱۳۵۰.
- تالیر، الین، ورقهای آینده، ترجمه، غلامحسین نیک‌گهر، تهران، نشر البرز
- ویژه نامه آینده پژوهی و آینده‌نگری، ضمیمه مجله برنامه و بودجه، شماره ۱۱، ۱۳۷۵.
- مارتا جی. گارت، درسهایی از مطالعات قرن بیست و یکم، مؤسسه مطالعات قرن بیست و یکم، ۱۹۹۱.
- میلز، ایان، علم، تکنولوژی و مطالعات آینده، ترجمه، محمد اسماعیل ریاحی، فصلنامه سیاست علمی و پژوهشی رهیافت، شماره ۹، ۱۳۷۴.
- مردوخی، بایزید، آینده پژوهی و آینده نگاری، پیشگفتار، ویژه‌نامه برنامه و بودجه، ضمیمه شماره ۱۱، ۱۳۷۵.
- نیوکرد، اما، ادغام تکنولوژی و روش‌های تحقیق و توسعه، ترجمه دفتر مطالعات مؤسسه آموزشی و تحقیقاتی، ۱۳۷۴.
- P. Altabach ed International Higher Gdueation, Newyork. 1991
- Foules, J. ed. Handbook of Futures Research. Westoprt, Conn: Green Wood Press, 1998.
- Herman, W. An Incomdlete Guide to the Future. Newyork: w-w. Norten. 19- 79.
- Coates, J. F. "The Highly Probable Future: 83 Assumptions about the Year 2050.
- Getron, M. and Da Vies, O. "450 Trends Shaping the World" the Futurist, 1997. pp.11.21

[۳] منصوری، رضا، ایران ۱۴۲۷، عزم ملی برای توسعه علمی و فرهنگی، طرح تو، ۱۳۷۷.

[۴] گوده، میشل، از پیش‌بینی تا چشم‌انداز راهبردی، ترجمه محمد رضا صالح پور، مجله برنامه و بودجه، شماره ۱۱

[۵] توفیق، فیروز، آینده‌نگری، همایش برنامه سوم توسعه، مجله برنامه و بودجه، شماره ۲۵ و ۳۴، بهمن و اسفند ۱۳۷۷.

[۶] Lind, G. Smoker, P. Introduction to Future Studies Scud. Edu. 1997.

[۷] تقوی گیلانی، مهرداد، مطالعه روشهای آینده‌شناسی، طرح سیاستگذاری علم و فناوری در کشور، مؤسسه آموزشی و تحقیقاتی صنایع دفاعی، دفتر مطالعات، آذر ۱۳۷۷.

[۸] آدی تور، جیمز ترجمان سید احمد ابراهیمی، عقیل ملکی‌فر، آینده پژوهی به عنوان دانشی کاربردی، فصلنامه سیاست علمی و پژوهشی رهیافت، شماره ۲۰، ص ۱۰۲ - ۱۰۳.

[۹] بهرامی، محسن، تکنولوژی آینده‌شناسی و پیش‌بینی، نشر خضراء، ۱۳۷۴.

[۱۰] وفانی، ابوالحسن، آینده علم، تحقیق و تکنولوژی، فصلنامه سیاست علمی و پژوهشی رهیافت، شماره ۱۱، ص ۱۵ - ۱۰.

[۱۱] Slaughter, R. A. New Thinking for a New Millennium, J. Dator. Chapter 4:"Futures Studies as Applied Knowledge" Routledge. 1996.

